

faa sit Dødsstød. Jeg tror, at det er en Følelsesagtig, jeg kan forsikre, at der kan leveres det nydeligste Remseri efter Bibelhistorien, et Remseri, som kan staa Maal med det mest overdrevene Remseri efter Lærebogen. Det skulde være mærkeligt, om de ærede Medlemmer, som ere Lærere, ikke have gjort den Erfaring, at hvis man ikke har et Øje paa hver Fingert, vilde Børnene, navnlig til at begynde med, slaa over i Remseri. Jeg kan nu heller ikke forstaa, at det, at man lader et Barn gengive et Skriftstykke paa 3—4 Verser ordret, absolut skal stemples som særligt Remseri mere end al anden Overhøring af dem i deres Lektier. Det kan jeg virkelig ikke faa i mit Hoved. — Hvad Skolekommissionen angaar, skal jeg ikke dvæle derved. Jeg sætter ikke saa overordentlig stor Pris paa disse Skolekommissioner, dem kan man for min Skyld lave, som man vil. Jeg tror, at hvor Læreren duer noget, er det ham, som kommer til at lave Skoleplanen, og duer han ikke, kan det være det samme, hvorledes man laver den. Der er her et Forslag om at faa Indstillingsretten lagt over paa Skoledistriktets Beboere, saaledes at de altid ville faa Overvægten. Dette er et Hovedsynspunkt for mig: Skulle vi gøre nogen Forandring i det bestaaende, saa bør vi gaa over til dette. Saaledes som det er nu, og saaledes som det vil blive efter Flertallets Forslag, vil Skoledistriktets Repræsentation altid være i født Mindretal, saa at vi i denne Henseende ikke faa nogen Forandring i det bestaaende. Jeg maa maasse her indstyre den Bemærkning, at jeg i een Henseende er enig med Flertallets Forslag om Skolekommissionen, og det er den Bestemmelse, at Læreren ikke skal have Sæde i Kommissionen. Jeg mener, at Læreren har intet at gøre der, hans Virksomhed maa ligge inden for Skolen. Som jeg før sagde, skal han nok, hvis han duer noget, vide at gøre sin Indflydelse gældende paa anden Maade. Hvad den anden Side af Skolekommissionens Virksomhed angaar, nemlig at den kan afskedige Lærerne, da maa jeg for det første sige, at hvis der her skal ske nogen Forandring i det bestaaende, bør ogsaa Afskedigelsen lægges over i Skoledistriktets Beboeres Hænder. Den bør hverken ligge i Sogneraadets eller i Skolekommissionens Hænder, men netop i Skoledistriktets Beboeres Hænder, thi det er dem, hvis Børn søge Skolen, det er dem, som betale ham, og jeg mener derfor, som sagt, at skal der være nogen Forandring deri, bør denne Myndighed lægges over til disse. Det blev udtalt af den ærede Ordfører, at Udvalget har stræbt hen til, at Kommunerne

kunde faa nogen Indflydelse paa Lærernes Afskedigelse. Deri er jeg fuldstændig enig med den ærede Ordfører og det ærede Udvalg, og hvis de havde nøjedes med at give denne Kommission — eller hvem det nu skal være — nogen Indflydelse, vilde jeg have været oprigtig glad derover og fundet det baade billigt og retfærdigt. Men det er langt fra, at de have nøjedes med at give den nogen Indflydelse, thi de have tværtimod lagt hele Indflydelsen over paa Sogneraadet og Kommissionen, naar de bare kunne enes om at bruge den. Der er ingen anden, der har den mindste Indflydelse paa Afskedigelsen, og jeg synes dog, at det, saaledes at give en Kommission Haands- og Halsret over Lærerne, er at gaa lovlig vidt. Dernæst vilde jeg ogsaa helst have det formet lidt anderledes, end det staar her: „Skonner Skolekommissionen det nødvendigt, osv.“ Der kan jo være mange Aarsager til, at Skolekommissionen skønner det nødvendigt at blive af med en Lærer. Det ærede Medlem for Bogense (M. Nielsen) fremhævede et Eksempel paa den Bilkærlighed, som det kan give Anledning til. Men det kan ogsaa slaa over i sin Modsetning; ligesom der kan være durkbrevne Lærere — og jeg skal indrømme, at der kan være saadanne — kan der paa den anden Side ogsaa være durkbrevne Skolekommissionsmedlemmer, som kunne finde en eller anden Grund til at afskedige Læreren, og naar de ere enige derved, er han afskediget, det er en Højesteretsdom, som ikke kan ændres, end ikke ved Kongens Raade. Kunde man finde en Form, som kunde give dem nogen Indflydelse uden at gøre Læreren helt retsløs, skulde jeg for mit Vedkommende gerne gaa med dertil. — Endringen om, at en Skole skal nedlægges, naar den i 5 Aar ikke har været besøgt af $\frac{1}{3}$ af Børnene, er heller ikke saa gal. Men naar Skolen skal nedlægges, følger vel deraf ogsaa, at Degnen skal afskediges, og naar de skulle have denne Afskedigelsesret, mener jeg rigtignok, at da begge Parter have været enige om at tage fejl af hinanden, skulle de ogsaa begge lide lidt derunder. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Bemærkning: Der var et Par smaa Endringsforslag, som jeg har lyst til at sige et Par Ord om. Først og navnlig er det det Underendringsforslag, som er stillet uden for Betænkningen af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3dje Valgtreds (B. Sorgenen) til Udvalgets Flertals Forslag under Nr. 40. Jeg vil stemme mod dette Forslag, og naar jeg vil stemme derimod,